

derigennem medbestemmende ved Fastsettelsen af Præmierne, vil medføre, at disse holdes indenfor rimelige Grænser.

Med Hensyn til Bestemmelserne i Lovudkastets enkelte Paragraffer skal man yderligere bemærke følgende:

Til § 1.

Kommissionen forudsætter, at Statens Overenskomst med de vedkommende Forsikringsselskaber og Konsortiet kan komme i Stand, inden Loven træder i Kraft, og som Følge heraf har man ikke truffet nogen Forholdsregel for det Tilfælde, at saadanne Overenskomster mod Forventning ikke kommer i Stand.

Til § 2.

Man har fundet det rimeligt, at der i Bestyrelsen for Institutet foruden Repræsentanter for de i dette direkte interesse-rede Parter — Staten, Forsikringsselskaberne og Konsortiet — ogsaa findes Repræsentanter for Forsikringstagerne Interesser. Da Forsikringstagerne jo imidlertid ikke, saaledes som Ordningen er ved Skibskrigsforsikringen, er økonomisk lodtagne i Institutets Risiko, har man foreslaaet, at disse Repræsentanter udnævnes af Staten.

Til § 3.

Udtrykket »danske Varer« omfatter alle Varer, der paa det Tidspunkt, Forsikringen tegnes, er i dansk Eje, uanset, hvorvidt de er af dansk Oprindelse eller ej.

Under Vareforsendelser til Udlandet indgaar ikke blot Forsendelser fra dansk til udenlandsk Havn, men ogsaa fra den ene udenlandske Havn til den anden.

Til § 4.

Bestemmelsen om Forsikringssummens Maksimum er indsat for at begrænse Institutets Risiko. Medens Forsikringssummen almindeligvis ikke bør overstige det forsikredes Værdi, hvilken her antages udtrykt i Fakturaprisen, har man fundet det rimeligt — i Overensstemmelse med,

hvad der er almindeligt ved Handelsvarers Søforsikring — at tillade, at Forsikringen ogsaa dækker Omkostninger, Handelsavance m. m. indtil en Grænse af 5 pCt. af Fakturaprisen.

Det absolute Maksimum for Forsikringssummen er sat noget højere end ved Skibskrigsforsikringen under Hensyn til den store Værdi, som visse danske Skibsladninger — navnlig af Eksportvarer — har. For de Tilfælde, hvor selv dette Maksimumsbeløb — i Forbindelse med en rimelig Andel som Selvrisko — ikke skulde dække Værdien, har man tænkt, at Institutet ved at indtræde som Mellemlid kunde være Forsikringstagerne behjælpelig ved Tegning af Forsikring for Excedentsbeløbene.

Det vil findes rimeligt, at man ved Vareforsikring — i Modsætning til Forsikringen af Skibe — er gaaet ud fra, at Præmien altid fastsættes for hver enkelt Rejse, og at den ikke sikres ved nogen Panteret i det forsikrede.

Til § 5.

I hvilke Tilfælde Skaden kan siges at være en Følge af Krig eller Krigsforanstaltninger maa afgøres under Hensyn til samtlige foreliggende Omstændigheder, hvorved særlig bemærkes, at Forsikringen ikke skal dække Skade paa Varerne, som følger af Ophold eller Forsinkelse af Rejsen, de paa Grund af Blokade af de krigsførende Magters Havne opstaaede Omkostninger for Forsikringstagerne, Konjunkturtab eller andre mere indirekte Følger af Krigsforholdene.

Forsikringens Formaal er at sikre den lovlige neutrale Skibsfart mod den Fare, som den i Krigens Tid er udsat for. Den sikrer ikke Foretagender, som medfører Brud paa de af krigsførende Magter udstedte Bestemmelser angaaende Transport af Krigskontrabande, Blokade m. v. For at betrygge dette Forhold er det, at man har foreslaaet, at hver enkelt Rejse skal godkendes af Bestyrelsen.